

Előfizetési árak:

Égész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A legaktuálisabb kérdés.

Pécs, 1901. aug. 26.

Az őszszel újra választandó országgyűlésnek legfontosabb főladata a közgazdasági ügyek rendezése lesz. Annak az országgyűlésnek kell majd eldönteni, hogy megmaradjunk-e gazdasági közösségben Ausztriával és milyen feltételek mellett; annak kell határoznia az autonom vám-tarifa és a külkereskedelmi szerződések megújítása tárgyában. Mi sem lenne tehát természetesebb, minthogy a máris nagy hullámokat verő választási mozgalmakban ezek a nagyfontosságú közgazdasági kérdések domborodjanak ki mindenek fölött, ezek körül folyék a küzdelem kiválóképen s a választók a közgazdasági program szerint csoportosuljanak az egyes jelöltek körül.

S e helyett mit kell látnunk? Személyes intrikákat, jogosulatlan egyéni ambíciók előtérbe tolakodását, a melyek mellett még az általános politikai párteltek is eltörpülnek, nem hogy a közgazdasági kérdések dominálnának, a melyek utóvégre is nem tartoznak szorosán véve azok közé a közjogi kérdések közé, a melyek a mi parlamenti pártalakulásainkban éles elválasztó mesgyét képeznek. Ugyanazt a közjogi programot valló pártok hajba kapnak azon, hogy régi vagy új szabadelpárti jelöltet választssanak-e, a függetlenségi választók

pedig azon veszekednek, hogy a Kossuth-vagy az Ugron-párti jelölt mellé sorakozzanak-e?

Az nem jut eszébe ebben az elkésredett személyes hajszában a választók legtöbbszörnek, hogy oly jelöltek segítségére diadalra első sorban, akik a jövő országgyűlés legaktuálisabb kérdésében, a gazdasági berendezésre nézve főhelyre teszik programjukban hazánk gazdasági függetlenítését s a kiknek személye biztosítékot nyújt arra nézve is, hogy a programjukban erre nézve adott szavuknak rendületlenül urai is maradnak parlamenti működésükben.

Szinte hajlandó az ember azt hinni, hogy Magyarország választóközönsége már beletörődött abba a saját gyávaságáról és tehetetlenségéről tanuskodó tudatba, hogy a gazdasági kérdéseknek miként való rendezése már az ő megkérdezése nélkül előre el van döntve s így bármilyen ígéretek követeljen jelöltjeitől programjukban a gazdasági kérdéseket illetőleg, azok ezek eldöntésénél ugysem fognak érvényesülni.

A függetlenségi jelöltekről, bármelyik árnyalatához tartozzanak is a pártnak, mindenki tudja, hogy a közgazdasági kérdésekben hazánk gazdasági függetlenítése mellett fognak lándzsát törni, mert ez lényeges alkotó részét képezi a pártprogramnak. De hát a hatvanhetes alapon

álló választók tulnyomó zöme ma már szintén szabadulni akar abból a gyarmati helyzetből, a melybe hazánkat az Ausztriával való gazdasági közösség sodorta. Ezeknek tehát kétszeres kötelességük biztosítékot szerezni az iránt, hogy jelöltjeik őszinte hivei legyenek a magyar állam gazdasági függetlenítésének.

Erre nézve pedig nem elég az az általános és mindenképen csürhető-csavarható kijelentés, hogy az illető jelölt csak addig marad hiva a gazdasági közösségnek, míg abban Magyarország érdekei sikerrel megvédhetők lesznek, ha ezt azonban közös alapon elérni nem lehet, akkor ő is követeli a gazdasági téren való függetlenítést.

Nem egyéb az ilyen kijelentés a választók száján végighuzott mézesmadzagnál, a mely mögött ott lappang a közösségnek minden áron való föntartására irányuló szándék. Hiszen még a közösségnek legrajongóbb hívéről sem tehető fel, hogy azzal a kijelentéssel álljon a választók elé, miszerint ő a közösség föntartása mellett lesz még akkor is, ha ez az ország világos kárával járna.

Az ilyen kijelentés tehát semmiféle biztosítékot nem nyújt az iránt, hogy hazánkat a közösség föntartásáért még az eddiginél is szabadabb kizsákmányolásra ki nem szolgáltatják az osztrákoknak. Mert hisz arról mindenki, akinek ép szeme

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Bolond volt-e?

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtta: Hegyháti.

Általános konsternációt keltett Simkó János öngyilkossági kísérlete.

A városban egyeből sem beszéltek. A korszok kielégíthetetlen hír — molochjai valóságos lázban vajudtak.

Mindenki tudott valami újabb, megkapó részletet, a melylyel a saját énjé szerint kommentálta az esetet, hogy kinek a rovására, az mellékes, a fő, hogy a szenzációs eset körülszépelve mosolyt fakasztó pikantériával, a jól értesültség látszatát keltse a hallgatók előtt, a kiknek érdekes típusa uton-utfélen botlik előbántó kíváncsiságával.

Hát hiszen elég bolondot tett Simkó, de megcselekedte. Ő tudja, hogy miért. Szerencse lesz még, — ő rá-e, avagy másra, — ha a város végén új lakásba nem költöztetik, a hol akár a végiteletig elmélkedhetik örült tette felett.

Hogy is történt csak?

Morvai Paula, hogy férjét, a dúsgazdag Niedermájer Ferdinándot a reá zúdult hagyaték arányában kellőképp meggyászolta, hűséggel teljesítette a felejthetetlen végső óhaját, a mennyiben tekintetbe véve a feltámadás előbb-

utóbb bekövetkező esélyeit, vagy tiz méter-mazsás siremléket állítottatott a megboldogult porhüvelyé fölé.

Mert hát így kívánta az öreg és hát miért is ne teljesítette volna a bánatos özvegy férjének utolsó akarát? Hiszen a fedezet ott volt a Wertheim szekrényben.

Hanem!

A siremléken kívül volt az öregnek még egy más végső óhaja is, a melyre azonban a legszorgosabb kutatás dacára sem talált az özvegy fedezetet.

Azt kívánta az öreg, ha valaha, — a vén bolond, volt akkor már vagy nyolcvan éves, míg Paulácska még jóval a harmincon innen kacérokodott, — el találna költözni ez árnyék világról, hát férjhez menésre de még gondolni se merjen, hanem mig Isten élnie engedi, a hogy hűséges hitveshez illik, hát le ne vesse az özvegyi látyolt, hanem napról-napra látogassa meg a sírját s azt a temédek sok virágot, a mit majd önkezevel oda ültetni fog, ne mással, hanem könyvével öntözzesse ám, mert megérzi ő azokat oda lent is.

Az öregnek ez a furcsa kívánsága már a mély gyász idején is folyton ott birizgált Paulácska agyában.

A mig élt az öreg, hát nem egyszer paskolta meg a kopasz fejét s nevezte aranyos kis okos fejemnek, holmi sikerült erszény-manőverek után, de most rémséges os-

tobának volt kénytelen minősíteni, nem ugyan sikerdus manővereit, de az öreg fejét.

De önmagára is haragudott.

Igaz, ha ott a halálos ágy mellett meg nem esküszik, hogy teljes életén át fogja gyászolni, siratni, az öreg tán még egy év multán is agonizál. Meg kellett hát esküdnie, de hát Uristen, azt az esküt nem azért tette, hogy . . . hogy apácának menjen, vagy hogy egész életén át vezekeljen azért az egy bünéért, hogy öreg emberhez ment férjhez, hanem, no igen, hogy megkönnyítse az öreg utolsó perceit. Ezzel tartozott férjének, ha másért nem, hát . . . hát azért, a százezer koronáért, a mit testamentumában reá hagyott.

De hát ilyenek ezek a fiatal szívü öreg urak. Amikor már telis-teli vannak köszvény-nyel, rheumával, csuzzal, aszthmával, amikor a hamut is mamu-nak mondják, ha ugyan egyáltalán még mondják, akkor nagyon kegyesen boldoggá tesznek egy fiatal leányt, hogy szegény már az első nász reggelen ébredjen arra, keserü valóra, hogy dacára a ruganyos lépteknek, vatták és pomádéknak a bizony vén ember az öreg ember, akár Ferdinánd, akár Móric névre hallgat. A természet nem tesz kivételt, sem a sörfőzők, sem a regényírók kedvéért.

No de hát, a kálvária tizenhárom stációból áll.

Paulácska végig vezekelte már kálváriájának tizenkét stációját. A tizenharmadikat

van, már régen meggyőződhetett, hogy Magyarország jogos érdekei a gazdasági közösségben még soha kielégítést nem nyertek; egy kis józan ítélőképességgel pedig azzal is tisztában lehet bárki is, hogy ez a jövőben még nagyobb kizsákmányolásunkkal fog járni, mikor a határokon fenyeget a német agresszív vámtarifa réme, Ausztriában pedig olyan felcsigázottak az ellenünk való követelések, hogy azok visszautasítása esetén békés megegyezésről szó sem lehet.

Hisz kormánypárti ujságokban olvashatjuk, hogy Ausztriában az ottani kormány protektorátusa alatt kézzel-lábbal dolgoznak azon, hogy a külkereskedelmi szerződések megújításánál mindazért, amit Németországtól, Angliától, Oroszországtól és a Balkán-államoktól Ausztria a megújítandó szerződésekben kapni fog, Magyarország rovására adassék ellenszolgáltatás; másfelől pedig, hogy Magyarország mezőgazdaságát kényre-kedve biztosítsa magának Ausztria, Magyarországot pedig a maga iparával minden külső konkurrenciá kizárásával uralhassa.

S akkor, mikor a kormánypárti sajtó is kénytelen bevallani, hogy Ausztria ellenünk a gazdasági szövetség és az autonóm vámtarifa kérdéseiben zsaroló és összetörő hadjáratra készül s erre az erőket már szervezték is: még vannak olyan rövidlátók vagy rosszhiszemű ámitók, akik azt hirdetik, hogy a magyar érdekek a gazdasági közösségben is megvédhetők lesznek.

Mi az ellenünk zsaroló és összetörő hadjáratra induló szervezett osztrák erőkel szemben teljesen védtelenül fogunk állani mindaddig, míg határozottan rá nem lépünk a gazdasági önállóság útjára. Mert a míg az marad az uralkodó politika irányelve, hogy nekünk gazdaságilag sem szabad függetlenitenünk magunkat Ausztriától s ebből a szempontból gazdasági életünk lenyugvására mindig azt fogják

már csak halála óráján akaszthatta nyakába az öreg. De megtette, hogyne, hűséges felesége volt, hát úgy illik, hogy megemlékezzék róla.

És ebben a feltevésben nem is csalódott az öreg.

Hogy is ne? Százezer korona és özvegyi fátol, vagy két habos perkál ruhában a mézes heteket évekre nyujtva lázasan pihenni egy férjecske karjaiban, bizony elég gondot ad, egy az élet után sóvárgó fiatal özvegykének, hogy aztán a tépelődés közt arról is megemlékezik, kinek kétségbeejtő helyzetéért emlékezéssel tartozik, magától értődik.

Néhai Niedermájer Ferdinánd ur sirja ez idő alatt szépen kizöldült, már a minthogy azon néhai öreg urak sirjai kizöldülnek, a kik ifju özvegykét hagynak maguk után itt a földön.

A bánatos kis özvegykének mérhetetlen fájdalomában vigasztalóra volt szüksége. A szép özvegyek vigasztalóból túlprodukción lévén, Paulácskát is megszánta az ég egygyel, még pedig Simkó János személyében.

Néhai Niedermájer Ferdinánd halálának évfordulóját követő napon Paulácska, ő tudta, miért letette az özvegyi fátolt s gazdag csipke diszítésű rózsaszín szatín pongyolát vett magára, ő tudta, hogy miért.

Még itt is, ott is volt valami igazítani való a lenge ruhán, a midőn a szobaleány Simkó János vigasztaló urat jelentette be.

— Mondja, — szolt Paula magnetikus

rá a saját államférfiaink, hogy az teljesen megfelel a mi érdekeinknek: addig a legjogtalanabb osztrák követelések ellen sem védekezhetünk sikerrel s kormányainknak mindig abban fog kimerülni teljes élelemjűsége, hogy elhitessék velünk a fehérről, hogy fekete s hogy csak nekünk válik előnyünkre, ha az ellenséges indulatu szomszéd szabadon kotorászhat a zsebünkben.

Ne üljön fel tehát egy választó se, bármilyen párthoz tartozik is, az olyan farizeusnak, a ki még most is a gazdasági közösség hívének vallja magát azzal a föltétellel, hogy ebben a mi érdekeink kellő védelmet nyernek. A ki ezt mondja, jól tudja, hogy az a föltétel be nem következhetik s azért ha ámitani nem akarna, nyiltan és őszintén kellene már most állást foglalnia gazdasági önállóságunk mellett, a mit csürés csavarás okáért értelem nélkül való föltételhez köt.

Hírek.

Pécsett, 1901. augusztus hó 26.

Nem boldog a magyar.

Kohinger Ferenc, budapesti csemegeüzletébe betörték, de a betörők mivel csak 3 korona 40 fillért találtak a fiókban, ezt az írást hagyták hátra: »Ide sem volt érdemes betörni.«

(Délelőtt egy napsütötte utcasarkon. Egyik ur elegáns pepitaruhában, vastag gyűrűzött szivart szí, a másik nem szí semmit, de fehér cipője van és szép frakk-zsakettje. Találkoznak.)

Első ur: Szervusz, kriszti Gott, még élsz?

Második ur: Hát csak lennék valahogy. De te?

Első: Szó szó. Megvagyok; csak az üzlet nem akar beválni úgy, ahogy kellene.

Második: Nagy a nyomor. Nincs pénz, minden drága. Az emberek üres zsebbel szaladgálnak az utcákon. Legfeljebb kopott bajszkeféket és néhány kapukulcsot találni náluk. Kezd a dolog bosszantó lenni.

tekintetét Simkóra vetve, — hogy teszik a pongyolám?

— Bár mindig latnám benne, — felelt Simkó elragadtatva.

— Igazán? — nevetett Paula, — hát ha maga jön, mindig ezt veszem magamra. Jó lesz?

— Jó, de én másképp gondoltam.

— Másképp? — szolt Paula meglegyintve a férfi arcát, — maga hízog. És ha szabadna tudnom, hogyan gondolta?

— A gyász év letelt, és . . .

— Nős, és nem szeretem tán most is úgy, mint annak előtte? — vágott szavába az özvegy.

— Nem kétem, de . . .

— Tudja, édes Janim, csak soha ne hallanám magától ezt a »de« szócskát. Ezután rendesen valami kellemetlen dolog következik.

— Csalódik édes Paula, — szolt Simkó megragadva a nő mindkét kezét.

— Hát?

— Legyen a feleségem.

Paula föl kacagott.

— Mondtam, hogy a »de« szócška után bolondot fog mondani.

— Gonyt üz belőlem?

— Ugyan, hogy tételezheti ezt fel rólam, a maga Paulácskájáról?

— A válaszszaal még mindig adós.

— Jaj de türelmetlen, még gondolkodási időt sem enged? Pedig ez nagyon életbe vágó dolog.

— Nos édeském?

Első: És azt hiszed, a mi szakmánknál különb az állapot? Kivülről úgy látszik, hogy a legnagyobb üzlet, belül nem találsz semmit, tiszta humbug, népbolondítás az egész. Néhány fillér a kasszában mindössze. Attól ugyan felkopik az állad . . .

Második: Barátom, nem érdemes már zsebmetszeni.

Első: Bolond a ki manapság még betör.

Második: (egyszerre) Sztrájkoljunk!!!

Első:)

Első: Igen, sztrájkoljunk. Ember legyen, kihez én egy éven belül erőszakkal behatolok. Nem vagyok én huncfut, hogy ingyen dolgozzam véres verejtékkel . . . óraszámra.

Második: Kiméretlenség a nyomorult plebstől ennyire visszaélni a türelmünkkel; utóvégre egy zsebtolvajnak is van tisztesség-érzete.

Első: Igazad van. Tehát kibőjtöltetés . . . Rájuk sem nézzünk.

Második: Nem bruder, ki fogunk rajtuk csunyául; megmutatjuk nekik, hogy minket nem lehet lekenyerezni holmi 3 korona 40 fillérrel.

Első: Nem bizony. És nem is lopunk tőlük. Hadd süljön ki a szemök a szégyentől, ha megtudja a világ, hogy ebben az országban még lopni sem érdemes.

Második: Édes lesz a boszu. Kezet rá!

Első: Eb a ki megbánja.

— m.

Napirend 1901. augusztus 27-én.

Naptár: kedd, augusztus 27. — Róm. kath.: Kalazanti József. — Prot.: Gebhárd. — Görög-kel' (aug. 14.) Mikeás. — Zsidó: Elul 12. — Nap két 4 óra 56 perckor; nyugszik 6 óra 32 perckor. — Hold két 4 óra 55 perckor délután; nyugszik éjjel 2 óra 3 perckor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg, száraz idő várható.

A díszítő bizottság ülése a városházán d. e. 10 órakor.

— (Kossuth Lajos napja.) Tegnap volt Kossuth Lajos nevenapja. És elszállt pillantásunk, szívünk dobogása a kerepesi-uti temetőbe, oda, a hol illatosan, pompázva nyíló virágok, pázsitos sirdomb alatt piheni örök álmát: Kossuth Lajos. Góriás név s viselőjének varázsszáva egykoron ragyogó acélt ragadtunk, hogy karddal kezünkben, piros vér hullása révén védelmezzük meg, vivjük ki az édes anyaföld s a mi jogainkat, szabadságun-

— Bolond vagy Jani, én mondom, én. El hiheted.

— Én bolond? — kérdé Simkó megütözve.

— Ühüm, — nevetett Paula.

— Kedved telik, hogy kacagsz, mig én szenvedek?

— Szó sincs róla, de . . .

— Kiváncsi vagyok, mi következik most a de után.

— Szeretsz-e engemet?

— Még kérde?

— Nős, én is szeretlek, akár az életem, de . . .

— De?

— A feleséged nem lehetek.

— Miért nem?

— Mennyi jövedelmed van?

— Kétezer korona.

— Nekem négyezer van, ha feleséged leszek elvesztem, mert az a vén bolond uram kikötötte a végrendeletben, hogy ha férjhez megyek, a százezer korona rokonait illeti.

— Megélünk az én jövedelmemből.

— Bohó vagy Janikám. Miért dobjak el magamtól százezer koronát.

— Ha szeretnél, megtennéd.

— Szeretlek, de hát . . .

— Jobban szeretted annak a vén bolondnak a százezerét, szolt Simkó szemrehányólag.

— Ugyan, ne kinozz. Jól tudod, hogy szeretlek, hogy mindent megteszek kedvedért.

— Mindent?

— Ezt az egyet nem tehetem.

kat. Mesés idők, ragyogó kor; büszkén és nemesen emelkedik ki közülük az ő, a Nagy alakja, s ha a tűnő pillanatot megállíthatjuk volna, most is csókkal illethetnők kezeit. A gyász leomlott a nemzetre, a Végzet ellenségünk volt, s borus éjszakákon menekült a ki tudott, mert nagyobb dicsőség számkivetve pergetni az órákat, mint gyáva ellenség bitója alatt rázni a láncokat. Suhantak az évek s a szent öreg némán borongott ciprusfáinak árnyán a mult s jelen felett, mialatt mi idehaza regékbe illő valóságokat legendáztunk föl. Aztán jött a hír: meghalt. Turirból csillagos menyhólt leple alatt érkezett meg az érckoporsó, s peremére lehullott az egész nemzet könyve, önmagát siratva, s látványozott szemmel nézve az ajkakat, a melyek egykoron törtérelmet csináltak, de most örökre elnémultak. És tegnap, Lajos napján, újra alkalom volt arra, hogy gondoljunk Rea, s fohász-kodjunk emlékezetéért . . .

— **(Előhészületek a királylátogatásra.)** A szeptember 18-iki királylátogatás alkalmára kiküldött különböző bizottságok vasárnap d. e. 10 órakor a városháza közgyűlési termében együttes ülést tartottak, melyen az elnök polgármester bejelentette, hogy a *Görcsöny felől kocsin érkező királyt* a hadapródiskolánál a város és a vármegye nevében a *főispán* fogja fogadni a polgármester és alispán társaságában; a város nevében pedig külön a *püspöki palota előtt* fogja üdvözölni az érkező királyt a polgármester a bizottsági tagok élén. A küldöttségek sorrendjében pedig a város és a vármegye küldöttsége együttesen fog a főispán vezetése alatt a Felsőszéchenyi-teret eljárnak. A bevonulás a hadapródiskolától a szigeti országúton, a Scitovszky-téren fog történni a püspöki palotához, honnét őfelsége a Kardos Kélmán-utcán, a Széchenyi-téren, az irgalmasok-utcáján, belvárosi országúton és az indóházi úton fog a vasútra hatni.

A díszítést illetőleg Rauch János főmérnök tervezetet terjesztett elő, mely szerint a hadapródiskolától nyugatra az országúton egyszerű de csinos *diadalív* lenne állítandó, lombfüzerekkel, lobogókkal és draperiákkal, melyek a magyar nemzeti és városi színekből állítandók egybe. Ennek a diadalívnak az összes költsége mintegy 1100 koronára rugna. Innét az egész bevonulási útvonalon és a kivonulási útnak a Széchenyi-teret alsó feléig terjedő részén 50—50 lépésnyi távolságban mindkét

oldalon magas zászlótartó póznák lesznek felállítandók, mindegyik egy-egy nagy lobogóval. A póznák lombfüzérrel lesznek körülcavarva s egy-egy magyar címerrel (plébből) s két kisebb zászlóval díszítve. Az irgalmasok utcáján és a belvárosi országúton ilyen póznák nem lesznek felállítva, mert felállításuk az aszfalt és kerámít burkolat felszakítását igényelné, a mi tetemesen növelné a költséget. Itt a háztulajdonosok kérendők tel házaik díszítésére és fellobogozására. Az indóházi ut elején ismét egy *diadalív* lenne állítandó még egyszerűbb kivitelben, úgy hogy ennek költsége csak 640 koronára rugna. Magán az indóházi úton ismét zászlótartó póznák állítandók mindkét oldalon egymástól 20—25 lépésnyi távolságban, az aszfaltban a faültetés céljaira nyitott helyeken. Ezek a póznák is úgy lennének fellobogozva és díszítve, mint a bevonulási útvonalon, csak hogy itt még egymással is lombfüzérrel lennének összekötve. Ezenkívül még a városháza, a belvárosi templom, a Lakics lakotya, a stókházépület s egyéb az *utvonalba eső városi épületek is megfelelőleg díszítendők és fellobogozandók.* A felállítandó zászlótartó póznák száma 162 s mint hogy ilyenek Pécsen nem kaphatók, a főmérnök már megrendelte őket Mohácsról. — Használati díjuk az ideszállításal együtt darabonként három koronát tesz. Lombfüzér körülbelül 3000 folyóméter kell, a mi a városi erdőből kerül ki. Ez az egész díszítési művelet mintegy 9000 koronába kerül, úgy hogy egyéb költségre még 3000 korona marad.

Az értekezlet az előterjesztett díszítési tervet elfogadván, a részletek keresztülvitelével a díszítő bizottságot bizta meg s tudomásul vette a polgármester abbéli bejelentését, hogy tekintettel arra, miszerint szept. 18-án már est. 6 órakor meglehetősen sötét lesz, főleg ha borongós idő talál lenni, tárgyalást indított a gázlátsulattal a kivonulási útvonalnak *Auer-égekkel*, vagy legalább *színes lámpákkal* való ellátása iránt. Elhatározta egyúttal az értekezlet, hogy az utvonalba eső városi épületek a kivonulás tartamára *kivilágíttassanak*, nemkülönben a nevezett útvonalon lakók is ablakaik kivilágítására felkérésenek.

Ekként fővonalakban meg lévén állapítva a fogadtatás körül teendő intézkedések, a részletek kivitelével az illető szakbizottságokat bizta meg az együttes ülés s meghatalmazta ezek elnökeit és alelnökeit, hogy szükség esetén együttes intézkedést igénylő kérdésekben az összes bizottságoknak közös ülésre való meghívása nélkül is intézkedhessenek közös egyetértéssel.

— **(Uj regényünk.)** Mai számunkban új regény közlését kezdjük meg. Olvasóink régi jó ismerőse, *Tihanyi Károly*, az új regény szerzője, ki „*Kik megélnék, ha szeretnek*” címen érdekesítő mesét tár olvasóink elé, új regénye keretében. Az új regényt is könyvalakban közöljük.

— **(A megyéspüspök nevenapja.)** Ma van *Hetyey* Sámuel megyéspüspök nevenapja. A megyéspüspök tudvalevőleg szentlászlói nyaralójában van még, hol a mai nap folyamán sokan keresték fel üdvökívánataikkal a papság és társadalmi közéletünk, jelesei köztül. A megyéspüspök névnapja alkalmából a székesegyházban ma ünnepies mise is volt.

— **(A főispán Görcsönyben.)** Báró *Fejérváry* Imre főispán, *Tormay* Károly alispán, *Waniss* Sándor központi járási főszolgabíró és *Darócy* Aladár dr. főispáni titkár Görcsönybe utaztak, hogy a községi utakat és a királyváró község által eszközölt munkálatokat megtekintsék. A mi a király lakosztálynak berendezését illeti, az e célra Bécsből érkezett butorok még becsomagolva a kocsikban vannak, sőt a butorzat és udvari konyha berendezési tárgyai a közel jövőben még szá-

porcni is fognak, a mennyiben folyó hó huszonkilencedikén még husz társzekéren szállítanak ki három méteres ládába csomagolt berendezési tárgyakat Pécsről Görcsönybe. A királynak a görcsönyi Benyovszky kastélyban levő lakosztályának berendezése körülbelül a jövő szeptember hó negyedik vagy ötödikére készül el.

— **(Huszonöt éves találkozó.)** A pécsi áll. főreáliskolának huszonötévesvel ezelőtt érettségizett tanulói ma, augusztus huszanhatodikán találkozóra gyűltek össze. A találkozás helye a Royal-kávéház volt, a hol 8—9 óra között jöttek össze. Innen hálaadó istentiszteletre mentek a szent Ferencrendiek templomába, mely istentiszteletet *Rozmanits* Károly Timót, volt osztálytársuk tartotta. Az istentisztelet után a reáliskolába mentek tisztelegni *Dischka* Győző főreáliskolai igazgatóhoz és a többi volt tanáraikhoz. Az igazgató rendkívül vendégszeretőleg fogadta őket és végigkalauzolta az intézetben, megmutatva mennyit változott az intézet belső berendezése azon huszonöt év alatt, hogy az intézetből kiléptek. Innen Nagy Ferenc fényképészhez mentek, a hol csoportban levétettek magukat. Majd délben bankettre mentek a Vademberbe. Itt aztán újra szerződést kötöttek, hogy 5 év múlva újból összejönnek. Azután kimentek a temetőbe, a hol megkoszorúzták volt boldogult tanáraik és osztálytársaik sírboltját. Innen kimentek a Zsolnay gyárba, a hol a gyártulajdonos szíves kalauzolása mellett tekintették meg a híres gyárat. *Siptár* Lajos meghívására a volt osztálytársak kirándultak szőlejtébe, a hol jó kedvvel töltötték el a délutánt. Este újból a Vademberbe mentek vacsorára, a melyen helybeli volt tanáraik is megjelentek. Részt vesznek: *Dischka* Győző, *Skoff* Ferenc, *Péter* János és *Bokor* József tanárok. A többi távollévő tanárokat is meghívták, azok azonban kimentették magukat. A találkozózn tizenhárom jelentek meg, öten kimentették magukat, kilencen pedig a huszonöt év lefolyása alatt meghaltak. Megjelentek: *Rozmanits* Károly Timót, lelkész, polgáriskolai tanár (Kisvárd), *Tróber* Aladár dr., Pécs városi főjegyző, *Lenkey* József, kémárugyáros (Budapest), *Bajor* József, földbirtokos (Rácalmás, Fejér megye), *Nowotarsky* Miksa műkertész (Pécs), *Tárnok* Márton posta- és távirtdaftiszt (Sopron), *Hirt* Antal D. G. H. T. tisztviselő (Orsova), *Hirt* György m. kir. dohánygyári igazgató (Kolozsvár), *Löbl* Lipót, vasuti ellenőr (Zágráb), *Siptár* Lajos, főpénztáros, (Pécs), *Mayer* Lajos dr. vegyész (Pécsbánya-telep), *Stern* Tóbiás, vasutiellenőr (Budapest), *Nóbl* Illés kir. adóhivatali pénztárnok (Hód-ság). Kimentették magukat: *Ertl* József, földbirtokos (Baja), *Winkler* Márton, kántortanító (Várpalota), *Léderer* Gábor, vezérügynök (Budapest), *Pálos* Adolf, statisztikai hivatali fő-tiszt (Budapest) és *Fritsch* György, földbirtokos, (Kakasd.)

— **(Papok lelkigyakorlata.)** Ma este hat órakor kezdődött ünnepélyes áldással a papok lelkigyakorlata. E lelkigyakorlatra 37 pap jelentkezett a környékből és tart e hó 30-ig bezárólag, a mikor reggel félhatkor „Te Deum” lesz.

— **(Katonai hírek.)** A honvédelmi miniszter rendelete folytán *Franz* Lajos, a gráci 3-ik cs. kir. honvédegyalozezred nem tényleges állományu hadnagya, a magyar állampolgárság elnyerése következtében a nagykanizsai 20-ik honvédegyalozezred tartalékába helyeztetett át. *Cseke* Sándor, nagykanizsai 20-ik honvédegyalozezredbeli főhadnagynak tisztii rendfokozatáról kért leköszönése elfogadlatott. *Lauschmann* Gyula dr., a székesfehérvári V. honvédkerületi parancsnokság nyilvántartásában álló szolgálaton kívüli vi-

— Nem? — kérdé a férfi szenvedélylyel, — nem teheted?

— Kérlek, ne izgasd fel magadat.

— Ma el kell dölnie a dolognak.

— Mi lelt? — kérlette Paula, — sosem voltál ily izgatott.

— Nem tehetek róla, szólt Simkó határozottan, — de ennek a bizonytalanságnak véget vetek.

— De az Istenért, — esdekelt a nő, — hiszen szeretlek.

— Az nekem nem elég. Légy a feleségem.

— Nem, nem lehet, — szólt alig hallhatóan. Sinkó mint dühödt vad toporzékolt.

-- Nem? Hát Isten veled.

Ezzel elrohant.

Paula néhány pillanatig némán bámult a távozó után, aztán föl kacagott.

— Hát igazán bolond. Nó, majd meg békítlek én holnap . . . szeretem ezt a Janit . . . jó fiu . . . de hát . . . a mi igaz . . . nagy bolond.

Másnap mély sebbel a fején találták Simkót a haraszi dűlőben, eszmételen állapotban. Egyik kezében pisztolyt, a másikban Paula arcképét szorongatta.

Az orvosok ugyan feladtak minden reményt, hogy Simkót az életnek megmentse, ha csak a gondos ápolás . . .

Az ápolónő pedig Paula volt.

szonybeli főorvos, saját kérelmére a honvédség kötelékéből elbocsájtott.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolna vármegyében a felső nánai anyakönyvi kerületbe *Glöckner* János segédjegyzőt, a kónyiiba *Hegedüs* Mátyás segédjegyzőt és a simontornyaiba *Fehér* Kálmán segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 25-én reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 730, az ellentartóban 525 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 945 köbméternek találtatott. Folyó 26-án reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 745, az ellentartóban 760 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 940 köbméternek találtatott.

— **(A díszítő bizottság ülése.)** A király szeptember tizenharmadiki látogatása alkalmára kiküldött díszítési bizottság holnap (kedden) délelőtt tíz órakor *Piacsek* Gyula, elnöke alatt a városháza közgyűlési termében ülést tart.

— **(A Pécsi Polgári Daloskör.)** tegnap, vasárnap a Scholz-sörházban sikerült társasünnepélyt rendezett, mely tekeversenyyel s más egyéb apróbb szórakoztatásokkal volt egybekötve. A legérdekesebb rész a verseny-tekés volt. Igen sok és értékes tárgy tüzetett ki verseny-díj, melyek mindegyike felcsigázta a versenyzők nyerő vágyát, lévén mindegyik díszes kiállítású, vagy élvezhető és értékes díj. A küzdelem 9, 7, 3 1 babákra folyt. *Kilenc* babára nyerők a következők: I. díj 1 hordó sör *Weich* József. II. díj 1 dísz korszó és 1 krakauer Dreher Károly. III. díj 2 üveg bor és 1 dísz tárgy *Weingartner*. IV. díj 3 doboz szardínia és üveg bor *Greits* János. V. díj 1 üveg bor szintén *Greits* János. *Hét* babára: I. díj 1 szivar asztal *Himmel* Ferenc. II. díj 1 üveg pezsgő és 1 parizer *Greits* János. III. díj 2 üveg bor és 1 dísz tárgy *Schwarz* Károly. IV. díj 3 doboz szardínia és 1 üveg bor *Greits* János. V. díj 1 üveg bor *Weindorfer* János. — *Három* babára: I. díj 1 drb. birka *Jakab* Imre. II. díj 1 dísz-korszó és 1 üveg malaga-bor *Greits* János. III. díj 2 üveg bor és 1 dísz tárgy *Weich* József. IV. díj 3 doboz szardínia és 1 üveg bor *Schwarz* Károly. V. díj 1 üveg bor szintén *Schwarz* Károly. *Egy* babára: I. díj 1 drb. birka *Greits* János. II. díj 1 dísz-korszó *Wiszt* Péter. III. díj 2 üveg bor és 1 dísz tárgy *Schwarz* Károly. IV. díj 3 doboz szardínia és 1 üveg bor *Greits* János. Végül az V. díj 1 üveg bor *Fröhlich* N. — A mulatság délután kezdődött és csak a késő éjjeli órákban ért véget a legjobb hangulatban.

— **(A rácmecskei körjegyző ügye.)** *Szita* Sándor, az Amerikába szökött rácmecskei körjegyző ügye közeledik a végbefejezés felé, bár azok a híresztelések, hogy *Szita* Sándor hivatalosan lemondott volna állásáról, minden alapot nélkülöznek. Tegnap, f. hó huszonötödikén járt le a pécsváradi járási főszolgabíró által a jelentkezésre kitűzött határidő, mely ideig *Szita* Sándor nem jelent-

kezvén, ellene most megindítják a fegyelmi eljárást, melynek előrelátható eredménye lesz, hogy az Amerikába szökött rácmecskei körjegyzőt hivatalból fogják állásától elmozdítani. A rácmecskei körjegyzői állás ujonnan való betöltése körülbelül október hó végére várható.

— **(Gőz uthengerelő.)** A magyar kir. kereskedelmi miniszter rendeletet küldött le a kir. főmérnökséghez, hogy a Siklós és Vókány közti törvényhatósági utat a nagy hadgyakorlatok időtartama alatt gőzhengerelővel igazítsák, hogy az ut jókarban legyen. Hát mindenképen gondoskodunk katonáinkról, hogy a mint csak lehet, könnyítsék azok fáradsalmait. Mert bizony sokat tesz, ha jó az országut, a melyen menetelnek.

— **(A Pécsi Polgári Kerékpáros Egyesület)** mult heti értekezletén elhatározta, hogy szeptember hó 8-án nyílt országúti versenyt rendez Magyar-Székre és vissza. A verseny egybe van kötve a P. P. K. E. bajnokságával. Távolság 36 km. tét 2 kor. nevezési határidő szept. 5. Díjak: I. díszített nagy ezüst, II. közép, III. kis ezüst, IV. ezüst, V. bronz érem. Nevezések és a tétek *Hanzely* István titkárhoz (Siklói-utca 38.) küldendők.

— **(Elgázolt fia.)** A gondatlan kocsisok sebeshajtási mániájának már ismét egy újabb áldozata van *Sok* János pécsi, pályautca 87. szám alatti lakos tizenkét éves fiának személyében, kit a szigeti országúton egy sebesen hajtó szekeres elgázolt s a szekér kerekei a szerencsétlen kis fiu jobb lábszárcsontját teljesen összezúzták. *Sok* Jánost súlyos sebével beszállították a kózkórházba, a vigyázatlan kocsis ellen pedig megtették a feljelentést.

— **(Botrány a templomban.)** *Szent Király* községről van szó, arról a községről, mely Baranyamegyében hivatva van első helyet foglalni el ama községek között, melyek szilárd akarattal, kitartó buzgalom és lankadatlan szorgalommal fáradoznak felvirágoztatásukon s ezek között éppen *Szabad-Szentkirályról* mondhatjuk el leginkább, hogy eme buzgó törekvéseit siker koronázta. S éppen ezért a most megírandó s az erről aközségről szóló híreket tentartással közöljük, úgy, a hogy azt nekünk elmondták, minden kommentár nélkül. Hír szerint — ugyanis — tegnap *Szabad-Szent-Királyon* a reggeli mise előtt, néhány vakációzó gyermek felment az ujonnan renovált s csak a napokban felszentelt templom korusára, hol olyan illetlen lármát csaptak, mely az Isten házában egyáltalán nem található helyét. Ezért aztán *Csáky* Zsigmond, községi tanító felment a gyermekek közé s közöttük a legrakoncátlanabbat megfenyítette. — A fenyíték nyomán fakadt gyermekírásra a templomban volt hivek közül többen a korus torkolatához siettek, a lefelé jövő tanítót megtámadták, sőt ütlegelni kezdték, úgy, hogy *Csáky* Zsigmondnak futásban kellett menedéket keresni, a község plébánosa pedig a botrányra tekintettel a reggeli a misét sem tartotta meg. Nem tudjuk való-e s ha igen, mennyiben való ez a hír, de ha igaz, akkor nagy része van ebben a templomi botrányban ama ténynek, hogy a tanuló ifjúság szülői mind vehemensebben kezdenek tiltakozni a gyermekek testi megfenyítése ellen. Ezt, valamint a többi mellékkörülményeket megvizsgálni az indítandó vizsgálat lesz hivatva, melynek eredménye elé a dolog igaz volta esetén nyugodtan tekinthetünk, mert hiába, itt nemcsak a szülők és a tanító közötti rossz viszonyról, hanem a templomban okozott botrányról van szó, mi kétségtelenül súlyosabb elbírálás alá esik.

— **(Háziezredünk a nagyhadgyakorlaton.)** Mint azt annak idején megírtuk, a pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred

folyó hó 22-én vonult el Pécsről a nagyhadgyakorlatokra. Háziezredünk első állomása Sásd volt, hol a katonák osztálygyakorlatokat tartottak. Az ezred holnap reggel indul el Sásdról Kaposvárra, hol kilenc napig fognak időzni s innen már a nagy hadgyakorlatoknak horvátországi terepére menetelnek.

— **(Egyleti közgyűlés.)** A báró *Hirsch* Mór jótékonsági egyesület pécsi fiókja szeptember nyolcadikán délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében közgyűlést tart.

— **(Szakértői szemle a Tortyogónál.)** *Böck* János, geológiai intézeti igazgató tegnap az esti gyorsvonattal Pécsre érkezett, hogy ma a Tortyogóforrás vidékét megvizsgálja az irányban, hogy a szénbányászat nem fog-e ártani az új vízmű vízbőségének? *Böck* János ma reggel még nyolc óra előtt kiment kocsin a Tortyogóhoz, *Majorossy* Imre polgármester, *Oberhammer* Antal, helyettes gazdasági tanácsnok, *Rauch* János főmérnök, *Mattyasovszky* Jakab geológus és *Glanzer* Gyula bányagondnok kíséretében. A társaság künn is ebédelt s a szemléről még lapunk zártáig nem tértek vissza.

— **(Járványok a vidéken.)** Baranyavármegye közegészségügyi hatósága most bocsájtotta ki a folyó évi augusztus hó elsejétől tizenötödikéig terjedő félhónapban a vármegye területén előfordult hevenyfertőző kórokról szóló kimutatását. — A kimutatás szerint az említett félhónap közegészségügyi szempontból aránylag kedvezőnek mondható, a mennyiben a roncsoló toroklob négy községben négy esettel, a bélhagymáz 8 községben 8 köreset és három halálozással lépett fel. A vörheny csupán egy köresettel jelentkezett halálozás nélkül, ugyszintén halálozás nélküli lefolyású volt a kanyaró, mely három esetben, a hökhurut, mely 38 és a fültömírgylob, mely két esetben lépett fel.

— **(Az már a sörét dolga.)** A napokban egy szőlőtulajdonos vadászni ment a »Daindoli« szőléjébe. Azt vette észre, hogy sok nyul garázdálkodik a szőlőben és nem csekély kárt csinálnak a facsemetékben. Persze ezt egy jó gazda nem tűrheti, hogy a »szemtelen« nyulak az ő reményeit, gyümölcsfáit, elpusztítsák. Hát azt gondolta, majd elkergeti azokat, vagy »lelűvi«, hogy még hirtük sem lesz nekik. Vette a duplacsövűt és nyugodtan leste, hol tűnik föl a zöldben a két hegyes fül. Egyszerre a szomszéd dombon földugta a fejét egy nyul. Persze jó távolságban volt, a milyenre a puska el sem visz. Hanem ő egész flegmával célba vette és lőtt. A szomszédja, a ki szintén künn volt a szőlőben, átszölt hozzá:

— Ugyan mit akar kend, miért lő rá, úgy sem található el!

Az egész nyugodtan válaszol: »Az már a sörét dolga!«

— **(Az egyházmegyéből.)** A megyés püspök *Lerch* István segédlelkész Hőgyészről Paksra helyezte át s helyébe Hőgyészre *Kaufmann* András szakadáthi ujmisést rendelte segédlelkésznek.

— **(Huszkoronás aranyok forgalomba hozatala.)** Az osztrák-magyar bank főtanácsa minapi ülésén elhatározta a most forgalomban levő 1880. évi 10 forintos osztrák értékű bankjegyek bevonását. E bankjegyeknek a forgalomból való kivétele párhu-

zamosan fog történni az államjegyek egyidejű bevonásával. A főtanács tudomásul vette továbbá, hogy a két pénzügyminiszter s a bank között megállapodások jöttek létre, a melyek szerint a pénzügyi kormányok azon a mértéken felül, a melyben a bank eddig a pénzügyi kormányzat aranyszolgálatát ellátta, most már az egész állami aranyszolgálatot a bankra ruházzák. Tekintettel a váltóárfolyamok állandóan kedvező állására, a mely a bank aranykészletét ismét jelentékeny összegekkel gyarapította és előreláthatólag még gyarapítani fogja, a főtanács egyhangú határozattal felhatalmazta a bankvezetőt, hogy üzleti belátása szerint *huszkoronásokat hozzon forgalomba pénztárainál.*

— **(Verekedő aszfaltmunkások.)** Tegnapelőtt délután négy óra tájban néhány az Indóház-utca burkolásával elfoglalt aszfaltmunkás összeveszett egymással, miközben csakhamar verekedésre került a dolog. A harc hevében aztán körülbelül husz munkás megtámadta az egyik fővárosi illetőségű munkavezetőt, kinek fején egy kenőlapáttal súlyos sérülést ejtettek. A megtámadott munkavezető a Schlauch háza menekült, honnan telefonon rendőröket hívtak, kik a verekedőket szétszatták, a sérült munkavezetőt a kórházba szállították, a verekedők ellen pedig megtették a feljelentést.

— **(Megégett sertés)** Mint értesülünk, Kovács József, hercegszöllősi lakos udvarában a napokban a gazda távollétében tűz ütött ki, melynek egy a sertés mellett rakott kazal szalma lett a martaléka. Ettől azonban

tűzet fogott a sertés is, melyben a gazdának egy sertése bentégett. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindították a vizsgálatot.

— **(A ki nem tud feledni.)** Még körülbelül tizenöt év előtt történt, hogy Kenes József és Pék István ocsárdi lakosok, kik akkor még legénysorban voltak, egy falubeli leány miatt összeveszttek egymással s azóta haragban vannak. Az egymás iránt táplált gyűlölet, úgy látszik, az évekkel nőtt a két emberben, míg végre aztán a napokban kitört. Pék István és Kenes József, kik különben eddig is borsot törtek egymás orra alá, a hol lehetett, az országuton találkoztak egymással, hol hamarjában sikerült összeveszniök. A veszekedés hevében aztán Kenes egy a kezében levő bottal oly erős ütést mért Pék István fejére, hogy ez eszméletlenül összerogyott. Ugy találták meg később az országuton arra haladó emberek. Kenes István, ki minden valószínűség szerint agyrázkódást szenvedett, panaszt emelt támadója ellen a bíróságnál.

— **(A vármegye virilistái.)** Tor-may Károly, Baranyavármegye alispánja a vármegyei legtöbb adót fizetők 1902. évre érvényesítési névjegyzékének összeállítására, kiigazítására és megállapítására vonatkozólag közhírré teszi, hogy a kir. adóhivatalok által beküldött adókimutatások *f. évi szeptember hó 2-ik napjától e hó 9-ig bezárólag* a vármegyei jegyzőség hivatalos helyiségében fognak közszemlére kitéteni és azok ellen netalán szükséges felszólamlások megtehetése végett ugyancsak *f. évi szeptember hó 10-én*, mint az igazoló választmány összesítése és a névjegyzékek megállapítása napján is a vármegyei székház nagytermében kitéve tartani. Felhívatnak ennél fogva mindazon vármegyei lakosok, kik ezen főt kitett határidő alatt betekinthető kimutatásokban netalán hibásan,

vagy egyáltalán fel nem vették, de a főlvételekre törvényes igényt tartanak, ugyszintén azok, kik egyenes államadójuk kétszeres számítását igénybe venni óhajtják, hogy a *f. évi szeptember hó 10-én reggeli 9 órától 12-ig délután 3 órától 5-ig* Pécsen a vármegyei székház nagytermében tartandó nyilvános ülések tartama alatt az igazoló választmány előtt szóval, vagy írásban jelentkezni és jogosultságukat kellő okmányokkal igazolni elne mulasztják, mert a ki nem jelentkezett, vagy jogosultságát igazolni nem tudja, az adó kétszeres számításának kedvezményétől ez alkalommal elesik.

— **(Eltűnt kis leány.)** Müller Ferdinánd, eszéki lakos bejelentette az ottani hatóságnál, hogy egy nála volt *András Mária* nevű hat éves kis leány, körülbelül két hét előtt elment az ő házatól s azóta nem tért oda vissza. Az eltűnt leányka gyenge, kicsiny termetű, kerek arcú, világos szőke haja és kék szemű. András Mária körözését elrendelték.

— **(Pályázat a dunaföldvári plébánosi állásra.)** Bence István dunaföldvári apát-plébános halálával megüresedett plébánosi állásra folyó évi szeptember 30-ig terjedő határidővel kiírták a pályázatot. Erre a jól jövedelmező állásra bizonyára sokan pályáznak, kik közül illetékes helyen különösen *Szilvássy Mihály* szászvári esperes-plébános nevét emlegetik.

— **(Elemi csapás.)** Udvarhely megye alispánja átiratot intézett Baranyamegyéhez, melyben egyik elemi csapás folytán károsult község szegényei javára leendő könyöradomány gyűjtésére kéri fel vármegyénket. Az át-

fillér. Hanem ott legyen a szemed, mikor a nyakolajat méri az a . . . no nem bántom, mert nem lehet tudnom, hátha beleszerettél . . .

— Ugyan Muki bácsi! — nevetett Sándor, magára öltve kabátját.

— No no, azt meg is reszkírozhatod, hogy elmond neki, hogy a tizparancsolat jusson eszibe, mikor azt a snapszot méri.

— Hogy szalad ez a fiu, igazán vétek, hogy nem legalább bárónak született a lurkó. Ha valami baj nem éri ezt a gyereket s megmarad ehhez az iparhoz a kedve, akkor nem egyszerű kárpitos, hanem iparművész lesz belőle. Ha széjjeltekintek itt ezek között — mormogá magában a vöröshaju — mindnyájából sem kerülne ki egy fél Sándor sem. Hogy rajzol, hogy komponál. Igazi kincs ez, igazi kincs. Meg aztán a kedélye, a jelleme, nos bejártam ezt a vén Európát, hanem ilyen romlatlan, becsületes fiuval még nem találkoztam — folytatta. S ha elgondolom, hogy szegény Sándor talált gyermek, hogy lelenc, akkor . . . — s a vöröshaju Muki legény dühösen szabta a bordó plüss anyagot — csendesen tovább morogva.

— Itt van Muki bácsi — mondá a visszatért Sándor s a munkaasztalra letette a pálinkás üveget, egy fekete hurkát (ezt nevezte a vörös legény datolyának) s a kijáró pénzt. — Nem az öreg Zsuzsanéni mérte, az kicsit beteg — hanem Margit kisasszony. Elmondtam neki, hogy Muki bácsi figyelmébe ajánlja a tizparancsolatot; olyan édeset nevetett s aztán az egész üveget megtöltötte. Tiszteli.

KIK MEGÉLNEK, HA SZERETNEK.

— REGÉNY. —

IRTA:

TIHANYI KÁROLY.

PÉCS, 1901.

A PÉCSI FIGYELŐ KIADÁSA.

irat szerint Udvarhely-vármegye *Bikafalva* községében egy szabályozatlan hegyi patak, tizenöt gazda birtokát kivéve, az egész falut feldúlta. Emberemlékezet óta nem volt ezen községben ily nagy árvíz, mely még a belső telkeket is, az udvarokat és kerteket mázsás kövekkel megtöltötte, hasznavehetetlenné tette. Baranyavármegye alispánja intézkedett a könyöradományok gyűjtésének megindítása iránt.

— (Agnoszkálás végett.) Tekintélyes ama áldozatok száma, melyeket egy-egy nyár folyamán a folyamok hullámai elnyelnek, de kevesen vannak azok, kiket fel lehet a hullámsirban találni, honnan csak ritkán vetik őket ki a szeszélyes habok. — A drávamenti Adelistán pusztán a napokban egy 30—32 év körüli férfi hulláját vetette partra a víz. A hulla 162 cm. hosszú, jól táplált test, erős szervezettü. Haja rövid, gyenge gesztenyeszínű, orra, szája rendes nagyságu, bajusza erősen szőke színű. A hulla rövid, honi gyártmányu gyapjuból készült, jelnélküli ingbe, továbbá szintolyan, jelnélküli alsónadrágba volt öltözve. Az elhunyt nyakán vöröstarka kendő van. A hulla azonosságának megállapítása végett elrendelték a körözést.

— (Illetőség meghatározása.) A közigazgatási bíróság egy határozott esetről kifolyólag azt a döntést hozta, hogy az *illetőségi bizonyítványt ki kell adni az olyan feleknek is, akik négy évig állandóan egy helyen laknak* és ott csak egy izben is hozzájárulnak a községi teherhez. Eszerint a közigazgatási bíróság nem követeli azt, amit sok város ha-

tósága, hogy az illetőségi bizonyítványt csak akkor adják ki, ha valaki a négyévi ottlakáson kívül még a négyévi állandó adózást is igazolja. Minthogy azonban a közigazgatási bíróság döntvénye nem kötelező a közigazgatási hatóságokra nézve, most is fönntarthatják a régebbi szigorított eljárást.

— (Halálos baleset.) A szakcsi majorban a birkaakolban játszottak a gyerekek, miközben egy saráglya ráesett *Vas Imre* cseléd három éves fiára s agyonütötte. A dombovári szolgabíróság megejtette a nyomozást és miután vétkes gondatlanság gyanuja forog fenn, áttette az ügyet a tamási járás bíróságához.

— (Talált pénz.) A mai délelőtt folyamán a siklósi országuton pénzt találtak, melyet jogos tulajdonosa a rendőrségnél átvehet.

— (Valódi ezüstartágyak) tömör nehéz kivitelben, nevezetesen teljes evőkészletek pompásan összeállítva, szép ezüst asztali állványok, sütemény és névjegy kosarak, csinos felszolgáló tálcák, pazar, szép kivitelű thea, kávé, cognac, fagyalt és punsch szervizek igen gazdag választékban, megtekinthetők Schönwald Imrénél.

Idegenek Pécsett.

— Augusztus hó 24. és 25. —

Aranyhajó-szálló. Ernst N., hadnagy, Marburg. — Riediger N., hadnagy, Marburg. — Bermann Guidó, utazó, Bécs. — Frischman D., kereskedő, Fiume. — S. Hardstein, utazó, Reichenberg. — Ascher Zsigmond, hivatalnok, Budapest. — Kórody Miklós, tanár, Kőrmöcbánya. — Bajor József, földbirtokos, Rác-Al-

más. — Stern Tóbiás, vasuti ellenőr, Budapest. — Drégei Antal, irnok, Mélykut. — Sósuti Tárnok Márton, postafőtiszt, Sopron. — Schrotthmann Tótor, utazó, Pécs. — Ganz Oszkár, utazó, Bécs. — Matura Henrik, utazó, Bécs.

Vadember-szálló. Rosler Tivadar, utazó, Berlin. — Fodor M. kárbecstlő, Budapest. — Rosenberg Adolf, utazó, Bécs. — Scheer Adolf, biztosító, Budapest. — Utitz L., utazó, Wirmberg. — Konstanti György, utazó, Bécs. — Frank Henrik, gyáros, Bécs. — Schmidt Károly, utazó, Grác. — Jelinek M., utazó, Bécs. — Szindauer József, földbirtokos, Kaposvár.

Nádor-szálló. Mitsch Ferenc, tengerész őrmester, Póla. — Rozmanits Timót, tanár, Kisvárd. — Nobl Illés adótárnok, Hódság.

Mátyás-király-szálló. Kúmel Ferenc, adótiszt és családja, Hódság. — Olaszi Gábor, jegyző és családja, Szalánta. Aracchia Vladimir, tanító, Török Becse. — Revész N., utazó, Budapest. N., utazó, Budapest. Aleszheda H. hivatalnok, Bécs. — Löwel Samu, kereskedő, Bécs.

Vadászkürt-szálló. Rothmüller János és neje, Dombóvár. — Fekete Mátyás, Szerdahely. — Bozsinszky Ernő, Baja. — Hüttler Gerenc, főpincér, Budapest. — Makó Rezső, pincér, Budapest. — Rothmüller Antal, raktárnok, Dombóvár. — Kovács Sándor, Kovács Antal, Foszák László, Horváth Antal, Novák József, Petrás József, Horváth András, Angermayer Ignác.

Magyar király-szálló. Dr. Guttman N., körorvos, Topolya.

Korona-szálló. Rác Mihály, tanító, Kis-Peterd.

Frankl Isidor szállója. Schön József, kántor, Nagy-Tapolcsány.

Törvénykezés.

Ritka II.

Budapest, 1901. augusztus 25.

— Saját tudósítónktól. —

A Szent-Istvánnapi lövészny és különösen pedig Ritka II. győzelme két rendbeli bírósági peres eljárást „jövődemezt”. *Klein* Károly kereskedő segédnek, *W. L.* váci-köruti divatáru kereskedő üzletvezetőjének.

— Te Sándor, hagyd abba a szegelést és menj már a patikába! — szólt egy sikkasztott arcú, vereshaju férfi, rengeteg butorok közül egy tizennégyéves fiúhoz. — Fogalma sincs az embernek, ha tapasztalatból nem látná, milyen a mostani fiatalság. Jól tudja, hogy olyan magam fajtájú embernek a reggeléhez elkerülhetlen szükségem van a nyakolajra s ez a fiú se teszi, se veszi, csak dolgozik, mint a teremő Isten, világsínálásának második napján.

— Megyek már Muki bácsi, hisz el is készültem már. Szalonnát, meg kenyeret ne hozzak?

— Ah, szalonna! Azt ne, hanem kérdezd meg azt a gyehegnát azt az emberbőr áthuzattal elfussolt sárkányt...

— Ejnye Muki bácsi, ne bántsa Zsuzsa nénit, hisz jó asszony az.

— Ne kotyogj tudsz is te ahhoz; hátsze ha csak azt a szép orcadat valaki megcsipdesi, akkor már te akár bele is szeretsz.

— No jól van, hanem hát mit hozzak a Zöld Hollóból? — kérdé elpirulva a fiú.

— Nyakolajat ötért és egy datolyát; nesze husz

Előre kell bocsájtanunk, hogy úgy a gazda, mint alkalmazottja elsőrendű matadorai a lóversenysportnak, a melyet mindketten szenvedélyesen űztek azzal a különbséggel, hogy Klein jobban értett a tipekhez. W. Szent-Istvánra elutazott nyaraló családjához falura, előbb azonban átadott Kleinnak 100 koronát, hogy tegye meg Ritka II-re, a papirforma és esélyek szerint is legbiztosab Ledererlóra.

Klein kiment a turfra és — mint ő maga mondja — el volt határozva, hogy ő maga is Ritka II-t teszi meg. A verseny előtt, mint szak- és műértő, előbb végignézte a lovak elővezetését és a közben ijedtében majd leesett az álla.

Az történt, ugyanis, hogy Ritka II-t valami ismeretlen fiatal suhanc lovagolta, míg az ugyanezen istállóhoz tartozó Fagon-t a híres, szinte verhetetlen Bulford.

Klein barátunk cselt szimatolt. Ravaszul hunyorgatott a szemével, rohant a totalizátorhoz és Fagon-t megtette 150 koronával.

— Rajtam akarnak tultenni! — morogta, — dejszen engem nem csálnak meg. Fagon fogja nyerni a díjat! Micsoda kvóta lesz ez. A princi kibujik a bőréből örömeiben.

Az történt, a mit már mindenki tud, hogy Ritka II. biztos tempóban győzött a mi előrelátható is volt.

Klein elsápadt és izgatottan járt fel és alá. Aztán egyre másra rakta meg a leghetlenebb lovakat abban a csalóka reményben, hátha sikerül, egy gebével visszanyerni a princi pénzét, de Klein ekkor már határozottan rossz kondícióban volt.

Mindenki diadalmas arccal távozott a szent-István-napi versenyről, csak a szerencsétlen Klein volt teljesen letörve. Másnap nem mert a princi szeme elé kerülni. W. ur sem sietette a dolgot, hiszen már a vasuton megtudta, hogy Ritka II. nyert.

Végre is elcsipé a raktárban szorgalmatoskodó sportsmant:

— Nu, Herr Klein, kis kvótát kaptunk mi?!

— Bizony keveset, majdnem semmit!

— Nonó! Az is csak valami!

Klein végre is jobbnak látta bevallani az egész malört.

Hogy mi történt ekkor, azt senki sem tudja, a segédek irtózatos lármát hallottak és a mikor ijedten a raktár felé siettek, Klein már összegyűrt kalappal, kipirult arccal sietett kifelé és csak ennyit mondott:

— Majd találkozunk a bíróságnál!

*

A segédek csak annyit tudtak meg, hogy a főnök felmondás nélkül kibocsátotta az üzlet jobb kezét, a ki azóta becsületsértésért és a felmondási díjért beperelte a főnökét.

Beadványában azzal védekezik, hogy máskor is tett a főnök megbízásával ellenkező lóra és nyert, de akkor a princi legkevésebbé sem haragudott, sőt . . . !

Mindenesetre érdekes tárgyalás lesz, mert Klein a szokéklub több tekintélyes tagjára akar hivatkozni, mint szakértőkre.

T a n ü g y.

Tanrend a jogliceumon.

Pécs, 1901. aug. 26.

Most jelent meg a pécsi püspöki liceum jog- és államtudományi karának tanrendje az 1901/2 ki tanév első felére.

A tanrend szerint a jogliceumon a »Veni Sancte« szeptember kilencedikén lesz, az előadások pedig tizenhatodikán kezdődnek. Az első félévben a következő a tanrend:

Angyal Pál dr. előadja a jogbölcseletet heti hat órában; a büntető jogot heti öt órában és a büntető jog bölcseletét és történetét heti egy órában.

Bors Emil dr. előadja az alkotmányi és

kormányzati politikát heti öt órában; a bevezetést a jog és államtudományokba heti két órában; a tételes nemzetközi jogot heti négy órában; az állami alaptant heti egy órában.

Jellachich István dr. a törvénysszéki orvostant heti két órában.

Késmárky István dr. előadja a magyar alkotmány- és jogtörténetet heti két órában és az egyházjogot szintén heti két órában.

Kopcsányi Károly dr. előadja az osztrák magánjogot heti hat órában és a magyar magánjogot heti öt órában.

Mihályffy Ernő dr. előadja a nemzetgazdaságtant heti öt órában és a magyar pénzügyi jogot szintén heti öt órában.

Mutschembacher Viktor dr. előadja a peres eljárást heti öt órában; a kereskedelmi és váltójogot heti hat órában és a tengeri jogot heti egy órában.

Rézbányai János a bölcsészeti erkölcsant heti négy órában adja elő.

Schaurek Bódog dr. előadja a magyar közigazgatási jogot heti öt órában; a statisztikai elméletet heti két órában; a községi közigazgatást heti két órában és a nagyvárosok statisztikáját heti egy órában.

Vasváry Ferenc dr. a római jog történelmét és institúcióit hetenkint nyolc órában és a római közigazgatási jogot hetenkint három órában.

T Á V I R A T O K.

— **Képviselőjelölés Hajduböszörményben.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A hajduböszörményi függetlenségi párt egyhangulag Benedek János, debreceni ügyvédet és lapszerkesztőt kiáltotta ki képviselőjelöltjéül. A gyűlésen Kossuth Ferenc is jelen volt.

— **Frigyes főherceg Pápán.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Frigyes főherceg a pozsonyi hadtest hadosztálygyakorlataira Pápára érkezett. A város fel van lobogózva. A pályaudvaron a polgári hatóság részéről Mészáros polgármester, a katonaság részéről Gyurics alezredes fogadták a főherceget, ki két napig marad Pápán.

— **Elítélt árulók.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Fokvárosból jelentik, hogy Burgerslorpban száznegyvenkilenc embert árulás miatt elítéltek. A vádlottaktól megvonták a polgárjogot.

— **Konyhakés és szerelem.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti Almásy-téren ma délelőtt Hinkos Berta nevű nő nagy konyhakéssel életveszélyesen megsebesítette kedvesét, Pozsonyi Ambrust, ki neki házasságot ígért. A leány ma a központi városház kapualjában nagy meglepetéssel olvasta a házassulandók listájában, hogy Pozsonyi egy másik leánynyal jegyben jár. Rögön egy boltba ment; éles konyhakést vásárolt s azzal Pozsonyi Almásy-téri üzletébe ment s ott akarta elkövetni a gyilkosságot, melyet a nagy lármára egybefutott szomszédok megakadályoztak. A sebesült Pozsonyit a kórházba szállították; a leányt a rendőrségre vitték.

— **Szociálista képviselőjelölt.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A törökkanizsai választókerület nagyszámu szociálista választói dr. Gold-

ner Adolf, budapesti orvost jelölték képviselőnek, ki programbeszédet is mondott.

— **Feleséggyilkosság.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Szegzárdon Csányi Ferenc ottani pékmester szerelmi féltésből agyonlőtte feleségét. A gyilkos elmenekült.

— **Programbeszéd Pozsonyban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Pozsonyban Molec Dani városi főügyész, az I. kerület képviselőjelöltje tegnap tartotta programbeszédét. Széll Kálmánhoz és Podmanickyhez üdvözlő táviratokat küldtek.

— **Katonai gyakorlatok Iglón.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Tegnap Iglóra érkezett három zászlóalj gyalogság egy lovas század és üteg tüzérség. A katonai gyakorlatok a város környékén augusztus 25-től 29-ig fognak megtartatni.

— **Jégverés.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Keszthelyről írják, hogy Gyenes-Diós községben jégverés volt, mely a község egy részében a termés egyharmad részét elverte.

— **Amnesztia Párisban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »Gaulois« szerint a legközelebb a minisztertanács az állami törvényszék által elítélt személyek megkegyelmezésének kérdésével fog foglalkozni.

— **A cár utja.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az Orosz sajtó örömmel üdvözlöi Miklós cár franciaországi utazását; a béke utjának nevezi azt.

— **Egy szerkesztő bűnügyei.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Sima lapjának volt szerkesztőjét Gálly Sándort, miután kitöltötte a szentesi járásbíróóság által rá kiszabott 40 napi fogházat, tegnap délelőtt Szentesről Szegedre szállították, ahol 13 hónapi börtön büntetés vár reá. Ellene még 19 bűnügy lesz folyamatba téve. Ebből hetet Pástor János újságíró rágalmazás miatt tett ellene folyamatba.

— **A trencsényi mandátum.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Rakovszky Géza nem szándékozik többé a trencsényi kerületben vagy másutt mandátumot vállalni. A kerület iránytadó választói Baross Jusztin alispánnak, Baross Gábor öcsésének fogják felajánlani a mandátumot.

— **Elfogott betörő.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A rendőrség Budapesten elfogta Fabl Vilmost, a ki számos betörést és lopást követett el. Legutóbb Lenkei Zsigmond állatorvos lakásába tört be s itt érték tetten. A rovott multu legényt letartóztatták.

— **(Templomából kizárt plébános.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti görög-keleti egyházközség és plébánosa között nem régiben viszálykodás tört ki. Ebből kifolyóan az egyházközség fölmondott a plébánosnak, a ki azonban ezt nem fogadta el és dolgát egész a miniszterig vitte. A miniszter úgy döntött, hogy a község nem bocsájthatja el a papját. Mindazáltal megtörtént, hogy az egyházközség a plébánost megakadályozta papi ténykedésében. Amikor ugyanis a plébános szombatn és tegnap vasárnap misét akart szolgálni, a templomot zárva találta és így úgy ő, valamint az összesereglett hívők is a templomon kívül rekedtek.

— **Lövöldözés az utcán.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Nagy riadalmat keltett az éjszaka egy rablómerénylő lövöldözése Budapesten a kis Korona utcában. Szilcszer Henrik háztulajdonos az éjjel hazafelé tartott a kis Korona-utcában s amikor az utca sötétebb helyére ért, a kapu mélyedésből egy ember ugrott elő, torkon ragadta a háztulajdonost és óráját elakarta rabolni. Szilcszer azonban nem vesztette el a lélekjelenlétét és botjával végig vágott a támadó fején. Erre az

eleresztette Czilczer és futásnak eredt. Czilczer üldözőbe vette a rablót s a lármára összefutott járókelők elakarták fogni a támadót. Erre ez revolvert rántott elő és jobbra, balra lövöldözni kezdett. A véletlennek köszönhető csak, hogy nem sérült meg senki. A vakmerő rablótámadót mindentelé nyomozzák.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Finom

csemege-szőlő

kapható kilónként 50 fillérért **JANKOVITS HUGONÁL** Pécs, Vásártér 6. sz.

Megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek b. tudomására hozni, hogy helyben a Pécsi Nemzeti Színház mellett levő

Nagy Vigadó

felső és alsó

éttermeit

az összes helyiségekkel együtt bérbe vettem és azt **teljesen átalakítva folyó hó 31-én** este megnyitom.

Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy a n. é. közönséget mindig **friss sörrel, csakis Cserta Antal-féle borokkal** ugyszintén **magyaros konyhával** és pontos, gyors kiszolgálással minden tekintetben kielégítsem és hogy a m. t. pécsi valamint vidéki közönség elismerését kiérdemeljem.

Bátorkodom még megjegyezni, hogy **reggeli, ebéd és vacsora bérleteket** megegyezés szerint úgy **éttermeimben**, mint **házon kívül** is elfogadok.

A megnyitásnál **ifj. Kórodi Gyula kedvelt zenekara fog közreműködni.**

Együttal tisztelettel felhívom a n. é. közönség szives figyelmét arra, hogy miután a **Vigadó nagytermét szintén átvettem, azt bálók, hangversenyek, bankettek, lakodalmak** részére kedvező feltételek mellett mindenkor rendelkezésre bocsájtom.

A mélyen tisztelt közönség kegyespartfogásába ajánlom magam és maradok
 kiváló tisztelettel

Rehling József

a „Nagy Vigadó” vendéglőse és bérlője.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:03	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44

(B.-Szt.-Lőrinczről indul

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)				
B.-Sellyére érke	6:04	10:34	4:59	
Uj-Dombóvár érke	9:57	1:34	5:01	1:34

(Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47				
(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)				

Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56
Budapestre k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.
Bacs-N.-Kanizsa-Bécs felé	3:03	8:28	6:47
B.-Szt.-Lőrincz	3:36	9:06	7:26
Szigetvár	4:42	13	9:04

Kaposvárra indul	V. v. 5:15	V. v. 11:10,	
érkezik	8:21	2:49	
Bacs	5:14	10:56	9:00
N.-Kanizsa	1:26	11:52	
Bécs	9:35	8:50	

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:42	12:30	4:23	8:35
Úszógh érke	6:18	12:43	4:37	8:58
Villány	6:48	1:29	5:24	9:38

Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érke. 7:50	11:35	2:39	10:49	

Villány ind.	6:53	1:34	5:29	9:43
Eszék	8:07	2:45	6:45	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul d. 11 órakor, Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 éjjel.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellék helyiségekből**, az **Árpád-utca 33. szám alatti házban** **november 1-től kiadó.**

Évi bér 280 korona.

Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

Teljesen **higany és ólommentes** **ártalmatlan** készítmény

„Hajnal crème“

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtisztátalanságot. Az arcbőrt bársonypuhává teszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-crème“ 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

Uj hentes-üzlet.

A n. é. közönségnek becses tudomására hozom, hogy Pécsen, **Irgalmasok-utca 2. sz. a.** (Stern K. ügyvéd házában) az **irgalmasok temploma átellenében**

hentes fióküzletet nyitottam

s különösen felhívom a n. é. közönség figyelmét

 naponként frissen készült hideg felvágottaimra és **egyéb hentes különlegességeimre,**

melyek **kitünő izükkal** és lelkiismeretesen tiszta készítmódjuk által fölülmulják úgy a hazai, mint a külföldi e fajta készítményeket.

Egy mintavásárlás mindenkit meggyőzhet készítményeim kiválóságáról. Állandóan friss **prágai sonka.**

Teljes tisztelettel

Körösztös Vince,

hentes mester.